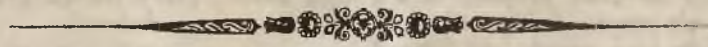

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. - Inscerya od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym, i z ROZMAITOŚCIAMI: Za pierwszy kwartał od 1go stycznia do ostatniego marca 1855 wynosi:

dla odbierających (w kantorze	:	:	:	:	3 zlr. 45 kr.
(z poczty	:	:	:	:	4 zlr. 30 kr.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Księztwa Naddunajskie. — Turcyja. — Afryka. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRIACKA.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 20. grudnia. Minister wyznań i nauk mianował suplenta przy drugim gimnazjum we Lwowie księdza świeckiego dr. Albina Stebleckiego rzeczywistym nauczycielem gimnazjalnym. (Wien. Ztg.)

Wiedeń, 21. grudnia. Jego c. k. Apostolska Mość raczył przy sposobności terażniejszego jubileuszu kościelnego wyznaczyć z Swej kasy prywatnej sumę 1000 zlr. na rozdanie między prawdziwie ubogich kilku przedmieść tutejszych. (W. Z.)

(Wystawa paryska otwiera się 1. maja stanowczo.)

Wiedeń, 17. grudnia. Według nadesłanego d. 13. b. m. raportu c. k. jeneralnego konsulatu w Paryżu nastąpi otwarcie paryskiej wystawy rolniczej, przemysłowej i artystycznej nieodwołalnie d. 1. maja 1855. co ze względu na obiegające pogłoski o odroczeniu tego otwarcia ogłoszono ze strony c. k. centralnego komitetu dla paryżkiej wystawy rolniczej, przemysłowej i artystycznej r. 1855. Austriacy exponenci będą uwiadomieni urzędownie o wszystkich rozporządzeniach względem tej wystawy, nie powinny ich przeto niezasadnione pogłoski wstrzymywać od należytego i odpowiedniego wykończenia swych przedmiotów na tę wystawę przeznaczonych. (Lit. kor. austr.)

(Zaraza bydła w okręgu Krakowskim.)

Wiedeń, 22. grudnia. Według raportów o zarazie na bydło w Krakowskim okręgu administracyjnym sięgających po d. 20. b. m. zgąstała ta zaraza wprawdzie w obwodzie Bocheńskim, wybuchła zaś w jednym miejscu w obwodzie Jasielskim, tak, iż w 4 obwodach i 50 miejscach między bydłem liczącem 14.861 sztuk zapadło na nią 1229 sztuk, z których 137 wyzdrowiało, 987 odeszło, a 66 zabito, 69 zaś pozostało jeszcze w stanie choroby. W obwodzie Bocheńskim zgąstała zaraza zupełnie, w Sądeckim zaś w 6, w Tarnowskim w 2 i w Rzeszowskim w 2 miejscach. (L. k. a.)

Hiszpania.

(Sprawy w izbach.)

Madryt, 11. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu Korteżów zasiadał nowy minister marynarki i koledzy jego na ławce ministerjalnej. W rozprawie nad sankcją ustaw bronił Novedal udziału korony, a Orense i Olozaga zbijali go pod względem wszystkich ustaw wychodzących z grona konstytuujących Korteżów. Po odczytaniu nazwisk wszystkich do monarchiczno-konstytucyjnego stronnictwa należących deputowanych, a między nimi Olozaga, Rios Rosas i Herros, którzy mieli ułożyć projekt konstytucyi, toczono dalej debaty nad zachowaniem się ministerjum d. 18. lipca. Przy odejściu poczty przemawiał demokratyczny deputowany Salmeron. (W. Z.)

(Główne punkta do konstytucyi.)

Deputowani, którym poruczone ułożyć projekt konstytucyi, umówili się względem następujących głównych punktów: 1) Podatki muszą być każdego roku wotowane; 2) Tylko te podatki mają się płacić, które Korteży uchwalą; 3) wszyscy urzędnicy, którzy bezpośrednio lub pośrednio przyczyniają się do poboru tych podatków, są odpowiedzialni; 4) zasada samowładności narodu będzie uchwalona; 5) tolerancya wszystkich religii będzie ogłoszona nie przypuszczając jednak dla Hiszpanii innej prócz katolickiej; 6) będą zaprowadzone dwie izby prawodawcze; ale względem urządzenia se-

natu jeszcze się nie porozumiano; 7) veto Monarchy będzie uznane, ale nie rozstrzygnięto jeszcze, czyli ma być absolutne lub nie; 8) Za podstawę ułożenia nowej konstytucyi będzie służyć konstytucya z roku 1837". (W. Z.)

Anglia.

(Angielsko-francuzki traktat z d. 10. kwietnia.)

Londyn, 16. grudnia. Przedłożony parlamentowi angielsko-francuzki traktat z d. 10. kwietnia r. b. opiewa:

„Ich MM. Królowa połączonych królestw W. Brytanii i Irlandyi i Cesarz Francuzów postanowiwszy udzielić swej pomocy Jego Mości Sultanowi Abd-ul-Medjid, Cesarzowi Turcyi, w wojnie, która prowadzi przeciw najazdom Rosyi, a przytem mimo szczerych i nieustannych usiłowań utrzymania pokoju przywiedzeni do tego, że sami biorą udział w wojnie, która bez ich czynnej interwencji byłaby zagroziła exystencji równowagi europejskiej i interesom ich własnych państw, uchwalili zawrzeć konwencyę przeznaczoną do bliższego oznaczenia przedmiotu ich przymierza, tudzież spólnych środków ku wykonaniu go i mianowali przeto pełnomocnikami swymi:

„Jej Mość Królowa połączonych królestw W. Brytanii i Irlandyi wielce szanownego Jérgzego Wilhelma, Fryderyka hrabiego Clarendon itd., pierwszego sekretarza stanu Jej król. Mości dla spraw zewnętrznych:

„A Jego Mość Cesarz Francuzów pana Alexandra Colonna hrabie Walewskiego itd., swego ambasadora przy Jej Mości Królowej Anglii,

„Którzy udzieliwszy Sobie wzajemnie swe pełnomocnictwa i znalazłszy je w należytej formie uchwalili i podpisali następujące artykuły:

„Artykuł I. „Wysokie strony kontrahujące obowiązują się uczynić wszystko, co będzie zależec od nich, by przywieść do skutku przywrócenie pokoju między Rosyą i wysoką Portą na podstawach stałych i trwałych, i żeby zabezpieczyć Europę przeciw powrotowi pozałowania godnych zawikłań, które w tak nieszczęsny sposób zaburzają pokój powszechny.

„Artykuł II. „Gdy całość państwa ottomańskiego zagrożona jest okupacyą prowincyi Multan i Wołoszczyzny i innemi ruchami wojsk rosyjskich Ich Moście Królowa połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi i Cesarz Francuzów umówili i umówią się względem najstosowniejszych środków uwolnienia terytorjum Sultana od inwazyi obcej i osiągnięcia celu wymienionego w artykule I. Obowiązują się przeto utrzymywać według wymagań wojny za spólnem porozumieniem dostateczne ku temu siły lądowe i morskie, których gatunek, liczbę i przeznaczenie późniejsze umowy oznaczają.

„Artykuł III. „Jakikolwiek wyniknie wypadek z wykonania niniejszej konwencyi, wysokie strony kontrahujące obowiązują się nie przyjmować żadnego oświadczenia ani żadnej propozycyi dążącej do wstrzymania kroków nieprzyjacielskich i nie wchodzić w żadną umowę z cesarskim dworem rosyjskim bez poprzedniego spólnego naradzenia się.

„Artykuł IV. „Ożywione życzeniem utrzymania równowagi europejskiej i nie dążąc do żadnego celu w interesie własnym, zrzekają się wysokie strony kontrahujące już naprzód wszelkich szczególnych korzyści z mogących nastąpić wypadków.

„Artykuł V. „Ich MM. Królowa połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi przyjmą z gotowością do swego przymierza dla spólnego działania ku zamierzonemu celowi także inne mocarstwa europejskie, które do niego przystąpić zechcą.

„Artykuł VI. „Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana, a ratyfikacye będą wymieniane w Londynie w przeciągu dni ośmiu. W dokumencie czego pełnomocnicy podpisali i zaopatrzyli ją pieczęciami swemi. Działo się w Londynie dnia 10. kwietnia roku zbawienia tysiąc ośmset pięćdziesiątego czwartego.

„Clarendon.

„A Walcwski.

(W. Z.)

(Sprawy w Izbach.)

Londyn, 14. grudnia. Na dzisiaj posiedzeniu izby niższej wniesiono mnóstwo petycji żądających gorliwego prowadzenia dalszej wojny, by mogła być przedko ukończona. Po przedłożeniu sprawozdania względem adresu wyraził admirał *Walcott* nadzieję, że rząd będzie wojnę usilnie prowadzić i oraz przekonanie, że jeżeli kraj pokłada zaufanie w rządzie, honor armii lądowej jak floty wyjdzie nieuszczerplony z tej walki. *Pellat* gratuluje krajowi przymierza z Francją i tuszy, że rząd okaże znizeniem cła przywozowego od win francuzkich, jak wielką wagę przywiązuje do tego przymierza. Sir *H. Willoughby* żąda bliższych objaśnień o traktacie z Austrią. Spodziewa się, że rząd przedłoży go izbie i niedozwoli, żeby Anglia i Francja trwały swe skarby ku jednemu pożytkowi państw niemieckich. *Alcock* żąda uwadomienia o dalszych planach rządu. *Kanclerz skarbu* jest tego zdania, że od ministrów niemożna się spodziewać odpowiedzi względem wojskowych projektów rządu; ministerstwo niemoże powiedzieć, jakie są jego plany pod względem *Sebastopola*. Dotychczasowe czynności rządu usprawiedliwił już minister sekretarz wojny w mowie wczorajszej przeciw czynionym zarzutom. Oświadcza następnie, że zawartego z Austrią traktatu nie może rząd złożyć na stole izby przed jego ratyfikacją, gdyż sprzeciwiałoby się to wszelkim zwyczajom. Jeżeli później traktat nieodpowie zyczeniom szanownego członka, to będzie mieć prawo robić rządowi wyrzuty. Potem przyjęto adres stanowczo i mianowano komisję dla doręczenia go Jej Mości Królowej. Potem zabrał głos lord *Palmerston*, żądając upoważnienia do wniesienia bilu, którymby Jej Mości Królowej pozwolono, przyjmując gotowość pułków milicyi połączonego królestwa do dopełnienia służby wojennej. Za wzór będzie temu bilowi służyć bil uchwalony podczas ostatniej wojny wniesionego wówczas w zamiarze, by pułków milicyi można użyć w obcych załogach. Wiadomo również, że z końcem ostatniej wojny wydano także akt przyzwalający wysyłać pułki milicyi do armii księcia *Wellingtona*. Jakoż w istocie wysłano trzy bataliony, jeden pod dowództwem księcia *Buckingham*, drugi pod komendą *Sir Watkins Wynn'a*, a trzeci pod pułkownikiem *Gray*. Teraz tedy żąda rząd upoważnienia wysyłać pułki milicyi do służby garnizonowej na morze śródziemne, by natomiast stojące tam wojska gdzieindziej mógł wyprawiać. W razie przyjęcia bilu wysłanoby milicyę na załogę do *Gibraltaru*, *Malty*, na wyspy jońskie, a może nawet do kolonii północno-amerykańskich. Z radością oświadcza z raportów oficerów inspekcję mających, że milicya robi nadzwyczajnie szybkie postępy w mustrze i że stoi prawie na równym stopniu z liniowym wojskiem. Na tem ogranicza swe uwagi wyrażając jeszcze tylko otuchę, że oficerowie rozmaitych pułków linii uczynia wszystko, by zachęcać żołnierzy swych wstępować do linii za ochotników. *Newdegate* zapytuje, czyli bil ten poda lordowi *Raglan* środki kompletowania swych pułków kompaniami rezerwowymi. *Sidney Herbert* odpowiada, że rząd pojmuje zupełnie stosowność takich kompanii i ma zamiar umieścić w *Malcie* po cztery dla każdego pułku. Pułkownik *Sibthorp* pochwała ten środek. *Sir J. Walsy* przekonany, że nie przeszkodzi rządowi w wykonaniu tego projektu; jego zdaniem powinaby cała milicya być wcielona do linii. W odpowiedzi na interpelację oświadcza lord *Palmerston*, że przy rozbiciu okrętu „*Prince*“ zatoniła odzież w wadze 60—80 beczek i w wartości 25—30.000 funt. szterl. Na inne pytanie odpowiada, że nowy bil o milicyi niedozwoli rządowi wbrew woli milicyi wysyłać ją za granicę; każdy należący do milicyi zatrzymuje zupełnie swą wolną wolę. Poprzedzającemu gabinetowi należy się wielka wdzięczność za roztropność, której złożył dowody przywróceniem milicyi, a członkowie owego gabinetu nieomieszają zapewne popierać plan będący tylko dalszym rozwojem ich własnego dzieła. *Sir J. Pakington* zapytuje, czyli wysłana do *Krymu* odzież, jest stosowna do tamtejszego klimatu, lub czyli to są zwykłe zimowe suknie żołnierzy angielskich. Lord *Palmerston* oświadcza, że rząd odpowie na to przedłożeniem odnośnych dat statystycznych. Lord *Naas* zapytuje, czyli bil ten ma się także na *Irlandyę* rozciągać. Lord *Palmerston* odpowiada, że także na *Irlandyę*. Potem udzielono upoważnienia do wniesienia bilu i wyznaczono drugie odczytanie na dzień następny. Izba odroczyła się o god. 3. popołudniu. (W. Z.)

Z **Londynu** przesłano dnia 15, b. m. następującą korespondencję telegraficzną do dziennika „*K. Z.*“: „Dziś wieczór przedłożono Izbie niższej austriacki traktat sprzymierza. Następnie zaproponował lord *J. Russell* wotum podziękii armii i flocie, a wniosek ten przyjęła Izba niższa z uniesieniem radości. Lord *J. Russell* wspominał w mowie swej o świetnych zasługach wojskowych lorda *Raglana* i sławie wojska angielsko-francuskiego. Przychylnie okrzyki rozlegały się za każdym okresem tej przemowy. Mówiąc z wielkiem wzruszeniem o bitwach nad *Almą*, pod *Bałakławą* i pod *Inkermanem*, wspominał między innymi i o tem, że żołnierze rosyjscy mordowali rannych i rozbrojonych już Anglików z największą srogością. (Dodać tu wszakże należy, że o tem nie wspomniano potąd w żadnym jeszcze urzędowym sprawozdaniu tak francuskim jak i angielskim, zaczem lord *J. Russell* ogłosi teraz zapewne to sprawozdanie urzędowe, w którym zawiera się doniesienie wspomniane.) *D'Israeli* przemawiał za wnioskiem z wzruszeniem, mowę jego przyjęto z wielką pochwałą. Również i lord *Hotham* popierał wniosek z największą gorliwością, a za jego przykładem i *Layard*, przy czem jednak zarzucił admirałowi *Dundas* niezdolność i z tem się oświadczył, że udowodni to depeşami rządowymi. Po tych przemowach przyjęto mowę okrzykiem, a posiedzenie zamknięto śród

powszechnego zapalu. — W Izbie wyższej zaproponował wotum podziękii ksiądz *Newcastle*. Lord *Aberdeen* miał mowę pochwalną dla marszałka *St. Arnaud*, tudzież dla generałów *Canrobert'a* i *Bosquet'a*. Lordowi *Derby*, *Hardwick* i *Hardinge* popierali wniosek księcia *Newcastle*. Mocję przyjęto bez głosowania. Izba wyższa rozpoczęła następnie obrady nad bilem względem dobrowolnego zaciągu 15,000 cudzoziemców. Lord *Ellenborough* wystąpił przeciw temu bilowi, który jednak przyjęto 55ma głosami przeciw 42. Najajutrz nowe posiedzenie. (W. Z.)

(Admirał *Napier* powrócił. — Ministerstwo wystąpi, jeżeli bil względem werbunku będzie odrzucony.)

Londyn, 18. grudnia. *Times* pisze: „W przyszły wtorek będzie izbie niższej przedłożony bil odnośny do werbowania obcych żołnierzy, a jeżeli, jak z pewnością przypuścić można, będzie odrzucony, gotowi są ministrowie Jej Mości Królowej wystąpić z gabinetu. Admirał *Napier* przybył wczoraj z częścią floty bałtyckiej do *Spithead*.“ (Wien. Ztg.)

Francya.

(Poczta Paryska. — Cesarstwo odwiedzali kościół swojej parafii. — Subskrypcya odłożona. — Obrady nad ustawą municypalną. — Przystosobienia do transportów. — Kolej żelazna po lewym brzegu *Renu*.)

Paryż, 15. grudnia. *Univers* donosi, że *JJ. MM.* Cesarz i Cesarzowa byli wczoraj po południu na nabożeństwie w kościele *St. Germain l'Auxerois* w bliskości *Tuileryów*, na krótką przemowę duchownego odrzekł *J. M.* Cesarz, że kościół parafialny odwiedza według przepisów kościelnych, i że się poleca modłom duchownym parafii. Po upływie dwudziestu minut odjechali *JH. MM.* Cesarstwo z powrotem.

Z rozkazu Cesarza odłożono na później subskrypcję narodową na rzecz wdów i rannych w *Krymie* wojowników francuzkich.

Rada państwa obradować ma jak słycać najprzód nad ustawą municypalną, według której będzie mógł rząd wybierać burmistrzów z pominięciem nawet członków rady gminnej.

Rząd francuzki najął wszystkie paropływy śrubowe zbudowane w *Blackwall* dla rządu sardyńskiego i meksykańskiego, a oprócz tego i okręt śrubowy „*Europa*“ o 1500 beczkach ciężaru.

Na pokładzie fregaty parowej „*Asmodee*“, która dnia 12 b. m. przybyła do *Tulonu*, przywieziono zwłoki generała *de Lourmel*. — Władze miejscowe przyjęły je zaraz po wylądowaniu i powitały siedmiu wystrzałami z dział.

Według dziennika algierskiego *Akhbar*, zawiął tam angielski okręt trzypokładowy „*Książę Albert*“ o 120 działach. Oprócz załogi złożonej z 800 ludzi miał na pokładzie swym 1400 żołnierzy, a między tymi 800 z gwardyi królewskiej. Przybył z *Gibraltaru* dla nabrania węgla, poczem odpłynąć ma do *Krymu*.

Mimo pory spóźnionej pracują z największą usilnością około kolei żelaznej po lewy brzeg *Renu*. Na przyszłą wiosnę ukończona już będzie zupełnie linia kolei żelaznej wiodąca ku granicom *Bawaryi* aż do *Weissenburga*.

Według sprawozdań miesięcznych banku francuzkiego zmniejszył się zapas monety brzęczącej (teraz 395 milionów wynoszący) o $42\frac{1}{4}$, a obieg banknotów (teraz $628\frac{1}{4}$ milionów) o $6\frac{1}{4}$ milionów, gdy tymczasem powiększyło się diskonto o $31\frac{3}{4}$, a bieżący rachunek skarbu o $8\frac{3}{4}$ milionów. (W. Z.)

Belgia.

Bruksela, 16. grudnia. Uroczystość 64. rocznicy urodzin Jego Mości króla odbyła się dzisiaj wśród powszechnego uroczystego udziału luda. Chorągwie i girlandy zdobiły ulice. (W. Z.)

Włochy.

(Dragonia francuska wychodzi z *Rzymu*.)

Rzym, 16. grudnia. Dragoni francuzcy udadzą się do 20. b. m. w pochód; nie będą zastąpieni innym wojskiem, gdyż terazniejsza załoga jest dostateczna. Udadzą się na *Genuę* i *Toskanę*. (L. k. a.)

Niemce.

(Berlin wyprawia w misyi agentów do *Londynu*, *Paryża* i *Wiednia*. — Rozporządzenie w *Kassel*.)

Berlin, 21. grudnia. *P. Usedom* uda się w nadzwyczajnej misyi do *Londynu*, a ztamtąd zapewne do *Paryża*. Pułkownik *Manteuffel* wyjeżdża w takiej samej misyi do *Wiednia*. Dzisiaj publikowano zakaz wywozu koni za zewnętrzną granicę celną.

Berlin, 22. grudnia. Wczorajsza *Gazeta Kasselska* ogłasza kilka najwyższych rozporządzeń, a mianowicie względem zniesienia stanu obleżenia, względem wykonania związkowej ustawy o prasie i o stowarzyszeniach, nakoniec względem zniesienia ustawy o gwardyi miejskiej. Wszystkie te rozporządzenia datowane z d. 19. grudnia. (L. k. a.)

(Układy Prus względem traktatu z grudnia. — Doniesienie o przyjęciu czterech warunków przez *Rosyę*.)

Berlin, 20. grudnia. W *Gazecie Szląskiej* podaje korespondent z *Berlina* uwagi swoje nad misją pana *Usedom* byłego ambasadora w *Rzymie*, do *Londynu*. Celem tej misyi jest wyjaśnić i zastąpić u *Dworu* angielskiego zdania rządu pruskiego o rozwiązaniu kwestyi orientalnej. Z tej misyi wnosić można, że gabinet berliński jeszcze niepowziął ostatecznej decyzji względem przystąpienia do przymierza grudniowego, i że w tej sprawie jeszcze się toczą układy. Z te-

go wyprowadzano błędne wnioski, że Prusy w ogóle niechęcią mieć udziału w traktacie, lubo sama roztropność polityczna nakazuje nie wyłączać się od tego związku. Programem Prus w teraźniejszym stanie rzeczy niebędzie nic innego jak zadanie, ażeby interpretacja punktów gwarancyi nieprzekraczała granic interesów europejskich i ażeby sprzymierzeni traktatem z 2. grudnia nieżądali pomocy od Prus dla osiągnięcia celów wyłącznie francuzkich lub angielskich.

Augsburska Gazeta powszechna ogłasza notę ministra Mantuffel do hrabiów Bernstorff i Hatzfeld w Londynie i w Paryżu z dnia 7. grudnia, w której uwiadamia te dwory o deklaracji gabinetu petersburskiego względem bezwarunkowego przyjęcia czterech punktów pokoju.

(Mobilizacya wojska.)

Gazeta Wiedeńska z d. 21. grudnia wypisuje z *Allg. Ztg.* „W całym okręgu niemieckiego związku ma być zmobilizowana część niemieckiego kontyngensu; w Bawaryi, jak słyszymy, dwie dywizye piechoty i jedna dywizya konnicy.“

(Mobilizacya wojsk.)

Karlsruhe, 18. grudnia. *Journal de Frankfort* donosi, że ministerjum wojny nakazało mobilizacyę wojsk wielko-książęcych.

(Abbl. W. Z.)

Dania.

(Nowe ministerjum.)

Z Kopenhagi, dnia 12. grudnia zawiera dziennik *H. C.* depeşe telegraficzną, która dodaje, że pierwszym ministrem jest mianowany nie hrabia Moltke, lecz dyrektor koronnych dóbr Bang, a ministrem marynarki komendant Michelsen, nie admirał Mourier. Dnia 12. grudnia odbyli już nowi ministrowie radę stanu pod prezydencyę króla Jęgo Mości. Programem ich jest adres sejmu.

Księstwa Naddunajskie.

(Zerwanie stosunków z konsulatem greckim.)

Jassy, 18. grudnia. Książę Ghika zerwał, jak słyhać, swe stosunki urzędowe z greckim konsulatem i uwiadomił o tem konszula greckiego notą z sekretaryatu państwa, opierając swe postępowanie na rozkazie Porty z dnia 15. listopada, według którego obowiązany jest do wykonania rozporządzeń wydanych przeciw Helenom w innych prowincyach Turcyi.

(L. k. a.)

(Podziękowanie kontreadmiralowi Tinan.)

Monitor ogłasza następną depeşe greckiego ministra spraw zewnętrznych do pana Forth-Rouen:

„Ateny, 28. listopada 1854.

Panie baronie!

Jęgo Mość król uwiadomiony od jenerała Kalergis o szlachetnej gorliwości, z jaką pan kontradmirał Tinan był łaskaw oddać jedyńście francuzkich dozorców chorych do dyspozycyi naszego szpitalu wojskowego, tudzież o szlachetnej gorliwości wyznaczenia namiotów dla schronienia naszych żołnierzy, między którymi od dni kilku cholera okropnie grasuje, polecił mi, bym mu oświadczył wyraz najczulszego podziękowania Jęgo król. Mości.

Prosząc pana, mości baronie, byś to oświadczenie Jęgo król. Mości podał do wiadomości admirała, korzystam z tej sposobności, by i t. d.

Maurocordato.“

(W. Z.)

Turcyja.

(Poczta konstantynopolska. — Medykamenta do szpitalów. — Korszarze poskromieni. — Pielgrzymkie karawany. — Patryarcha Maronitów obrany. — Powstanie Ansarów.)

Konstantynopol, 4. grudnia. „*Triestr. Ztg.*“ pisze: Przed trzema tygodniami przybył z Anglii transport medykamentów dla szpitalu angielskiego w Skutari. Główny lekarz żądał kilkakrotnie napróżno wydania tych pak intendanckich lazaretu. Az oto ostatniego poniedziałku przybyło nagle 50 angielskich grenadyerów zupełnie uzbrojonych z porucznikiem na czele do urzędu celnego; oficer pokazał Effendemu rozkaz naczelnego komendanta angielskiego, ażeby wspomniane paki natychmiast z magazynów zabrane zostały, i przystąpił niezwłocznie do jego wykonania. Grenadyery pospędzali szturmem wszystkich dygnitarzy urzędu celnego z dywanów i zabrali potem lekarstwa bez oporu.

Z Smyrny donoszą temu samemu dziennikowi pod dniem 6. grudnia, że władzom udało się w ostatnich czasach pojmać kilku rabusiów i korsarzy w okolicy miasta; kilka zaś innych złoczyńców poległo w walce z wyprawionem przeciw nim wojskiem. Cholera ustąpiła już w Smyrnie.

Z Bejrutu donoszą pod dniem 22. z. m., że z Mekki przybyła tam karawana wprawdzie w dobrym zdrowiu, ale liczy zaledwie 500 tureckich i kilkadziesiąt perskich pielgrzymów.

Biskupi maronicy obrali Monsign. Mossad swoim Patryarchą; instalacya jego odbyła się w obecności delegata rzymskiego w kościele przy klasztorze Kastravano; Emir Beszyr posłał mu już zwykły podarunek honorowy składający się z kosztownego futra, a teraz oczekuje nowy patryarcha tylko jeszcze potwierdzenia od stolicy apostolskiej.

Z Latakii piszą z 30. listopada: Powstanie Ansarów trwa ciągle. Gubernator, który wyruszył przeciw nim we 2000 ludzi, poległ na placu; jego wojsko zostało odparte i powstańcy ścigali je aż do miasta. Ludność jest w największym stopniu zatrwożona i oczekuje rady i pomocy od konsulów Austrii i Francyi; do jenerału gubernatora Syrii wysłano kuryerów.

(Abbl. W. Z.)

Konstantynopol, 11. grudnia. Jenerał Larchet mianowany komendantem placu.

(L. k. a.)

Afryka.

(Konwencya względem przecięcia kanału od morza czerwonego do śródziemnego.)

Kairo w grudniu. O koncesyi nadanej ze strony rządu egypckiego panu Lesseps, byłemu konsulowi francuzkiemu w Kairze do kanalizowania cieśniny Suez donoszą następujące bliższe szczegóły: Mające się utworzyć towarzystwo pod kierunkiem pana Lesseps przyjmuje na siebie obowiązek przecięć cieśninę i założyć kanał przystępny dla wielkiej żeglugi z dwoma wnijściami od czerwonego i śródziemnego morza z jednym lub dwoma portami. Rząd egipski ma mianować dyrekcycę towarzystwa i wybierze ją z pomiędzy niemających udziału posiadaczy akcyi. Koncesya nadana na 99 lat od dnia otwarcia kanału. Rząd będzie pobierać 15pct. czystego dochodu przedsięwzięcia, 10ty procent przypada na rzecz założycieli; a reszta będzie rozdzielana między posiadaczów akcyi. Taryfę wyznaczy towarzystwo w porozumieniu z rządem i ma być równa dla wszystkich stacyi. Cło będą pobierać urzędnicy towarzystwa.

(Wien. Ztg.)

Z teatru wojny.

(Stan armii rosyjskiej według Soldatenfreund.)

Oester. *Soldatenfreund* donosi dziś (d. 21. grudnia) z teatru wojny: „Najnowsze depeşe telegraficzne i doniesienia wojenne księcia Menzykowa datowane są z Symferopola, gdzie się obecnie znajduje główna kwatery rosyjskiej armii polowej. Komendant korpusu Osten-Sacken udał się do Krymu nie dlatego, by zastąpić jenerała Dannenberga, lecz by objąć komendę nad wojskiem, które w najnowszych czasach tam wysłano.

Już z tego pokazuje się, że Rosya wysłała cały korpus dla wzmocnienia armii, zajętej obroną półwyspu krymskiego. Słyhać, że 30.000 piechoty i 18.000 konnicy znajduje się w pochodzie do Krymu.

Jenerał piechoty Osten-Sacken znajduje się teraz w prawdzie także w Symferopolu, ale później przeniesie główną kwatery swoją do Perekopu i będzie z cieśniny utrzymywał komunikacyę z korpusem Dannenberga. Owe oddziały wojska rosyjskiego, które w maju roku bieżącego miały odejść do Tyflisu dla wzmocnienia armii kaukaskiej a później otrzymały rozkaz przeciwny, przybyły dopiero w połowie listopada na granicę Tauryi. Także i te sily są znaczne; pytanie tylko, czy intendanctura rosyjska będzie w stanie dostarczyć żywności potrzebnej dla tak znacznych mas wojska? Donoszą nam, że gubernatorowie południowych prowincyi starają się na wyścigi dogadzać wszelkim żądaniem księcia Menzykowa. Po wszystkich główniejszych stacyach są magazyny napełnione zbożem, a z Podola i Wołynia wyprawiają całe stada wołów dla zaopatrzenia armii na dłuższy czas w ten niezbędny artykuł żywności. Jeszcze podczas manewrów odbywanych dawnemi laty w Woznesensku podziwiano powszechnie nader staranno zaopatrzenie wojska, pomiędzy którem znajdowało się samej kawalerii przeszło 40.000 ludzi.

Podług wszelkich tych wiadomości otrzymał książę Menzykow w najnowszych czasach tak olbrzymie środki dla spełnienia swego zadania, jakich nigdy jeszcze nie miał żaden inny wódz rosyjski. Ze zaś książę Menzykow zachowuje system najściślejszej obrony, da się to tem usprawiedliwić, że chce pierwiej dozwolnić posiłkom sprzymierzonych pozajmować swoje pozycye, gdyż niemoże wiedzieć jeszcze, czy sprzymierzeni niezamyślają wylądować na jakim innym punkcie prócz Bałakławy i zatoki Kamieszty. Także i obrona twierdzy odbywa się teraz podług całkiem nowego planu. Kosztowny materiał sprowadzają znowu z baszt muru na okręta, z których go zabrano. Słyhać, że w zatoce wojennej znajduje się znowu 22 zupełnie uzbrojonych okrętów, które w razie potrzeby mają wypłynąć na czarna morze. Zamiar ten powzięto w nadziei, że wojenne okręta sprzymierzonych niezdolają utrzymać się na otwartem morzu, i że przeto możnaby przeciw zrobić jaką dywersycę na morzu.

(A. B. W. Z.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Odessa, 17. grudnia. Ostatnie wiadome tu doniesienia z Krymu są z d. 13. b. m. i potwierdzają zdobycie trzech moździerzów francuzkich przez ros. żołnierzy morskich w nocy z d. 10. b. m. Jenerał Osten-Sacken dowodzi teraz w Sebastopolu.

Londyn, 22. grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu wieczornem przeszedł bil względem legii cudzoziemskiej bez poprawki w wydziałach.

— 23. grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej odpowiadział *Graham* na zapytanie pana D'Israeli, czyli to prawda, że Rosyanie Memel blokują, że tak niejest. Herbert zaprzeczał, jakoby rząd negocyował z Belgią względem werbunków do legii cudzoziemskiej. *Russell* oświadczył, że Prusom nierobiono żadnej remonstracyi względem nabycia z ich strony odnogi Jahde. *Cobden* nalegał na negocyacye o pokój na podstawie czterech punktów. — W izbie niższej odczytano po raz trzeci bil o milicyi. Pan Usedom przybył tu wczoraj w misyi nadzwyczajnej.

Turyń, 20. grudnia. Według dziennika „*Voce della liberta*“ nadszedł z Rzymu interdikt w sprawie klasztorów.

(L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie samborskim.)

Sambor, 19. grudnia. Według doniesień handlowych sprzedawano na targach w Samborze, Drohobyczy i Komarnie od 1. do 15. b. m. w przecięciu korzec pszenicy 13r.7k.—12r.48k.—12r.; żyta 11r.—11r.36k.—10r.24k.; jęczmienia 8r.36k.—8r.24k.—7r.36k.; owsa 7r.16k.—7r.18k.—7r.12k.; hreczki 8r.48k.—9r.18k.—7r.12k.; kukurudzy 12r.27k.—12r.—0; kartofli w Samborze po 5r. Za cetnar siana płacono 1r.27k.—1r.8k.—1r.12k. Za sag drzewa twardego 8r. 12k.—6r.12k.—7r., miękkiego 6r.6k.—4r.48k.—5r. Funt mięsa wołowego 4³/₅k.—4¹/₅k.—4²/₅k. i garniec okowity 3r.12k.—2r.28k.—2r.40k. m. k.

Kurs lwowski.

Dnia 23—26. grudnia.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	5	53	5	57
Dukat cesarski " " "	5	53	6	—
Półimperyal zł. rosyjski " " "	10	12	10	15
Rubel srebrny rosyjski " " "	1	58 ¹ / ₂	1	59 ¹ / ₂
Talar pruski " " "	1	52	1	54
Polaki kurant i pięcioletówka " " "	1	26	1	27
Galicyj. listy zastawne za 100 zr. bez kuponów	89	30	90	—
Galicyjskie Obligacje indem. z kuponami	74	8	74	35

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 22 grudnia 1854.

	złr.	kr.
Kupiono prócz kuponów 100 po m. k.	—	—
Przedano " " 100 po " "	—	—
Dawano " " za 100 " "	—	—
Żadano " " za 100 " "	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 21. grudnia.

w przecięciu

Obligacje długu państwa 5 ⁰ / ₀	za sto 82 ³ / ₄ ⁷ / ₈	82 ¹⁵ / ₁₆
detto z r. 1851 serya B. 5 ⁰ / ₀	" —	—
detto z r. 1853 z wypłatą 5 ⁰ / ₀	" —	—
Obligacje długu państwa 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	71 ³ / ₁₆ ¹ / ₈	71 ³ / ₁₆
detto 4 ⁰ / ₀	64 ¹ / ₂	64 ¹ / ₂
detto z r. 1850 z wypłatą 4 ⁰ / ₀	" —	—
detto 3 ⁰ / ₀	" —	—
detto 2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	" —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	119 ¹ / ₂	119 ¹ / ₂
detto	98 ¹ / ₂ ⁵ / ₈	98 ³ / ₁₆
detto	" —	—
Obl. wiedz. miejskiego banku 2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	" —	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 5 ⁰ / ₀	" —	—
Obl. indemn. Niż. Austr. 5 ⁰ / ₀	" —	—
detto krajów koron. 5 ⁰ / ₀	" —	—
Akcyje bankowe	" —	—
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	" —	—
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr. 1880	1880	1880
Akcyje kolei żel. Głognickiej na 500 złr.	" —	—
Akcyje kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.	" —	—
Akcyje kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr. —	" —	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. 540	540	540
Akcyje austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr. 552 ¹ / ₂	552 ¹ / ₂	552 ¹ / ₂
Galicyjski listy zastawne po 4 ⁰ / ₀ na 100 złr.	" —	—
Renty Como	" —	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 21. grudnia.

w przecięciu

Amsterdam za 100 holl. złotych 106 ¹ / ₂ ¹ / ₄ l.	106 ¹ / ₂ m.
Augsburg za 100 złr. kur. 128 ³ / ₄ ¹ / ₂ ¹ / ₄ ¹ / ₂ l.	128 ¹ / ₂ uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl. 127 ³ / ₄ ⁵ / ₈ ³ / ₄ l.	127 ³ / ₄ m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank. 94 ³ / ₄ ⁵ / ₈ ¹ / ₂ ¹ / ₂ l.	94 ⁵ / ₈ m.
Lipsk za 100 talarów	— 2 m.
Liwna za 300 lire toskań.	— 2 m.
Londyn za 1 funt sztrl. 12-25 24 23 31 24 l.	12-24 2 m.
Lyon za 300 franków	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr. 125 ¹ / ₂	125 ¹ / ₂ m.
Maraylia za 300 franków 149 149 l.	149 2 m.
Paryż za 300 franków 148 ¹ / ₄ 149 149 l.	149 ¹ / ₂ m.
Bukareszt za 1 złoty Para 213 213 31 T. S.	— 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	— 31 T. S.
Cesarskie dukaty 32 ² / ₄ ¹ / ₂	32 ² / ₄ 31 Agio.
Dueaten al marco	— Agio.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 23. grudnia.

Obligacje długu państwa 5⁰/₀ 83; 4¹/₂ ⁰/₀ —; 4⁰/₀ z r. 1850 — wylasowane 3⁰/₀ — 2¹/₂ ⁰/₀ — Losy z r. 1834 229³/₈; z r. 1839 120. Wied. miejsko bank. — Akcyje bank. — Akcyje kolei póln. 1892¹/₂. Głognickiej kolei żelaznej — Odenburskie — Budwejskie — Dunajskiej żeglugi parowej 540. Lloyd 560. Galic. l. z. w Wiedniu — Akcyje niż -austr. Towarzystwa eskomptowego á 500 złr. — złr.

Amsterdam l. 2. m. 106 Augsburg 127³/₄ l. 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 126¹/₂ l. 2. m. Hamburg 93³/₄ l. 2. m. Liwna — l. 2. m. Londyn 12.21 l. 3. l. m. Medyolan 125. Maraylia — Paryż 148³/₄. Bukareszt — Konstantynopol — Agio duk. ces. — Pożyczka z roku 1851 5⁰/₀ lit. A. — lit. B. — Lomb. — Oblig. indemn. 73¹/₂ Pożyczka z roku 1854 98³/₁₆.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. grudnia.

Hr. Golejowski Tad., z Sapohowa. — PP. Romaszkan Zygmunt, z Uher-ska. — Zabielski Józef, z Przewozic. — Urbański Feliks, z Iskrzyni. — Winnicki Tytus, z Liska. — Remer Erazm, z Zloczowa.

Dnia 24. grudnia.

Br. Pichler, c. k. jenerał-major, z Stryja. — PP. Zminkowski Karol, c. k. komisarz obw., z Sambora. — Ciepeliowski Dyonizy, c. k. radca kryminalny, z Sambora. — Janiszewski Juliusz, z Stryja.

Dnia 25. grudnia.

P. Alkasz Eugeniusz, mołdawski pułkownik, z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. grudnia.

Hr. Potocki Adm, c. k. major, do Podhajec. — PP. Hozowski Marek, do Żurawna. — Obauer Józef, c. k. major, do Stryja. — Sozański Celestyn, do Błażowa. — Duchnowski Piotr, c. k. radca namiestnictwa, do Żółkwi. — Malczewski Stanisław, do Żółkwi

Dnia 24. grudnia.

PP. Malczewski Juliusz, do Skwarzawy. — Papara Henryk, do Zubowego-mostu. — Winnicki Tytus, do Liska.

Dnia 25. grudnia.

Hr. Cana, c. k. rotmistrz, do Czerniowiec. — Hr. Wikenberg, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. i 24. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	27 1 08	— 1°	— 0.5°	połud.-zach.	śnieg
2 god. pop.	26 11 8	— 0.5°	— 3°	połud.-wach.	"
10 god. wie.	27 2 8	— 3°	—	"	jasno
6 god. zran.	27 3 8	— 2°	0°	północ.-zach.	pochmurno
2 god. pop.	27 4 7	0°	— 2°	"	"
10 god. wie.	27 5 8	— 2°	—	zachodni	"

TEATR.

Dziś: dnia 27. grudnia 1854

„Matka i Córka“.

Komedia w 4 aktach z francuskiego, przełożył J. K.

O a o b y:

Hrabina Żurawiecka	Pani Eker.
Matylda, jej córka wdowa	Pani Aszperger.
Helena, córka Matyldy	Panna Targowska.
Baronowa	Panna Rutkowska.
Emilia, jej przyjaciółka	Pani Krzyżanowska.
Pani Zabieżycka	Panna Wileżyńska.
Hrabia Edward	P. Smochowski.
Hrabia Artur, jego synowiec	P. Szturm.
Pan Zwolnicki	P. Lauvernay.
Pan Dumalski	P. Natorski.
Julia, pokojówka Heleny	Panna Kasprzycka.
Klara, garderobiana Matyldy	Pani Golebiowska.
Józef } lokaje	P. Baczyński.
Karol }	P. Urbański.
Żokej Artura	P. Woźniakowski.

KRONIKA.

Dekretem w Monitorze otwarto ministrowi państwa kredyt 100.000 franków na pokrycie kosztów połączonych z wydawaniem korespondencji zmarłego Cesarza Napoleona. Monitor donosi, że odezwie wydanej ze strony komisji zajmującej się ogłaszaniem tej korespondencji, odpowiedziano wszechstronnie. Archiwa biblioteki i inne zbiory publiczne wewnątrz i zewnątrz Francji poprzy-syłały szacowne dokumenta. Także osoby prywatne będące w posiadaniu tych korespondencji nadesłały je komisji, która je każe kopiować.

— Temi dniami odgrywała się w Belfast scena jedna w teatrze i w izbie sądowej. Ulubieniec publiczności, aktor Pommier, oburzył się na kilku z panów w łoży, za to, że go nie słuchali z uwagą, i wyłajał publicznie ze sceny, że rozmawiali i śmiali się między sobą. Pozwany przed sędziego nazajutrz, stanął za niego obrońca z oświadczeniem, że Pommier nie doczekując sądu udał się do

Krymu. Na to sędzia: Bardzo dobrze Pommier zrobił, gorący temperament jego przysłużył się ojczyźnie więcej tam niż na scenie. Cała publiczność na ten wyrok dała oklaski. Ztemwszystkiem obśadzono go zaocznie.

— Z wykazu statystycznego o wypadkach cholery, która grasowała w Katanii (w Sycylii) od 31. sierpnia do 31. października r. b. przytaczamy następujące szczegóły: Zachorowało na cholere 1761 mężczyzn, 2160 osób płci żeńskiej, razem 3921 osób. Z tych wyzdrowiało 959 osób płci męskiej, 1259 płci żeńskiej, razem 2218 osób; umarło 801 osób płci męskiej, 900 płci żeńskiej, razem 1701 osób.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 52. Rozmaitości.